

La línia vermella

eguinar@andorra.elperiodico.com

Si Nou Centre pretén que el projecte de CR tiri endavant, sembla que no els quedarà més remei que carregar-se a l'esquena la bossa de números vermells liberals. Un bon principi.

Centrista i pagar el beure

ENRIC GUINART

Aquesta setmana podríem reflexionar entorn de la ja arxiconeguda enquesta sobre valoració política elaborada pel CRES, però seguint el criteri de sempre, preferim esperar uns dies per digerir-ne els resultats per intentar emetre així uns comentaris més profunds. Ara bé, el que si ja podem indicar és que, òbviament, s'ha de ser molt innocent per creure en la casualitat del moment en què surt a la llum pública la citada enquesta –la mateixa setmana de la votació del Pressupost. Però a l'altre costat de la balança, també s'ha de tenir molt en

Els polítics que es defineixen de centre continuen fent zig-zag sense trobar el seu espai

Sembla que els centristes hauran de tragar amb el deute del PLA. ¡El que els faltava!

Integrants de Nou Centre, en una reunió.

compte que aquesta teoria es desmunta en el moment en què tothom sabia que la votació dels comptes de l'Estat per a l'any vinent estava donada i beneïda i més que assumida des de fa molts dies i, per tant, confiar que els resultats d'una enquesta podien fer canviar el sentit de vot no era més que un somni

d'estiu. L'obra de teatre que vam viure ahir a la Casa de la Vall –l'escenografia va funcionar a la perfecció i tothom va exercir el seu paper amb una interpretació digne de serial i alguns, anomenants del canvi, van haver de fer-se veure fins a l'últim moment– va confirmar que la ciutadania ja pot dir missa via enquestes

que la classe política del país continuarà *in eternum* als núvols dels interessos partidistes. La nova política de fer d'alguns precisament ha acabat consumant-se en un fenomen innovador, un país sense Pressupost.

Però avui ens volíem referir a uns que precisament no surten a l'enquesta, almenys directament, és a dir, els polítics que intenten ocupar l'espai de centre del país. Es tracta d'un col·lectiu que d'ençà de l'adéu de la primera línia de foc de l'excap de Govern, Oscar Ribas, en una barreja de mala sort, de falta d'unitat, de dubtes, de manca d'oportunisme i d'absència de líders, ha anat caminant fent zig-zag en això de la política combinant derrotes amb sotracs i sotracs amb derrotes. La prova última d'aquesta aparent mala sort va ser el projecte de Coalició Reformista en què, després de més d'una dècada governant el PLA, va veure com perdia unes eleccions quan precisament anava de bracet amb Nou Centre. És evident que hi havia un desgast dels liberals i altres causes que van originar la caiguda, però la realitat és la que és, es va perdre quan s'hi van sumar els centristes. Potser per això en l'ideari del que ha de ser l'evolució de CR en un partit no apareix per enlloc la paraula centre. A més, ara molt probablement els centristes hauran de conviure amb el deute econòmic dels liberals. ¡El que els faltava! Quina creu. Centrista i pagar el beure. ≡